

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/108/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010509
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3115010509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 14. marca 2016 prejednal odvolanie obžalovaného

V. W.

nar. XX.XX.XXXX v G., trvale bytom W. Y. č. XXX, t.č. v mieste bydliska,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 3T/33/2015-148 zo dňa 08.09.2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e sa v napadnutom rozsudku časť výroku o vine, ktorým bol obžalovaný V. W. uznaný vinným z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. ako aj celý výrok o treste a výrok o náhrade škody.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sa obžalovaný V. W. pri nezmenenom výroku o vine pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. o d s u d z u j e podľa § 156 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 54 Tr. zák. k trestu povinných prác vo výmere 100 (jednoto) hodín.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, okr. M., o d k a z u j e s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný V. W. bol rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k.3T/33/2015-148 zo dňa 08.09.2015 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c) Trestného zákona v súbehu s prečinom porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1 Trestného zákona, pretože dňa 27.06.2014 v čase medzi 02.20 hodinou až 03.00 hodinou v obci N. - Z. vošiel do stanu, v ktorom v tom čase spal v spacom vaku W. N., bytom Z., V. F. č. 3, ktorý stan využíval na bývanie počas akcie G. dni Y., ku ktorému obvinený pristúpil a ku krku mu priložil nôž a povedal mu: „mám ťa zabiť, myslíš že to nespravím“, kde W. N. sa začal brániť, pričom počas toho ho obvinený nožom porezal na palci pravej ruky, následnom čoho začal poškodený silno krváčať, kde po tomto obvinený zo stanu odišiel, pričom poškodenému W. N. spôsobil podľa odborného vyjadrenia č. 15/2014 ťažké zranenie, a to hlbokú reznú ranu (5 cm) pravého zápästia so subtotálnym takmer úplným prerušením šľachy dlhého vystierača palca, v dôsledku čoho bol poškodený práceneschopný od 27.06.2014 do 11.08.2014 a obmedzený na obvyklom spôsobe života 7 až 8 týždňov.

Bol za to odsúdený podľa § 156 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona a s prihliadnutím k § 36 písmeno j) Trestného zákona a za použitia § 41 ods. 1 a 56 odsek 2 Trestného zákona k úhrnnému peňažnému trestu vo výške 1.000 €. Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, ustanovil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 2 roky. Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného W. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. č. XXX, okres M., odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože hneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní bol napadnutý odvolaním obžalovaného. Odvolanie smerovalo proti výroku o vine, ako aj o treste. V dôvodoch odvolania obžalovaný namietal, že v predmetnej trestnej veci neboli zabezpečené žiadne priame dôkazy, ktoré by ho usvedčili zo spáchania skutku. Nebola vyvrátená jeho obrana v tom smere, že po konflikte, ktorý mal s poškodeným, ešte predtým ako tento mal byť porezaný, odišiel do miesta trvalého bydliska. Ďalej namietal, že vyšetrovateľom nebol na začiatku trestného stíhania poučený o svojich právach tak, ako to vyžadujú príslušné ustanovenia Trestného zákona aj v písomnej forme. Namietal aj dôkaz vo forme škvry od krvi, ktorá sa našla na jeho nohaviciach a podľa jeho názoru je znalecký posudok týkajúci sa tejto skutočnosti nedostatočne spracovaný, pretože sa nezaoberali otázkou aké množstvo krvi je potrebné, aby na ríffovej látke vznikla škvrna o veľkosti 0,5 x 0,5 cm. Ani z jednej svedeckej výpovede nebola preukázaná jeho účasť na spáchaní uvedených trestných činov. Namietal aj právnu kvalifikáciu trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák., pretože v prípade poškodeného sa nejednalo o obydlie v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona a obvinenie z tohto prečinu nemá právne opodstatnenie. Žiadal preto, aby bol spod obžaloby oslobodený, prípadne vzhľadom na svoju finančnú situáciu súhlasil s uložením trestu povinných prác.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napádaných výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie obžalovaného je čiastočne dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním spisového materiálu odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a na základe takto vykonaného dokazovania správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd vychádzajúc z dôkaznej situácie nemal žiadne pochybnosti o takto zistenom skutkovom stave. Okrem existencie samotného zranenia, ktoré poškodený utrpel a charakteru zranenia, tvrdenie poškodeného o jeho vzniku podporila výpoveď svedkyne V. a svedka O. N. ale najmä výsledok znaleckého skúmania krvnej škvry na nohaviciach obžalovaného. Je nepodstatná námietka obžalovaného prezentovaná v podanom odvolaní, že znalci neskúmali resp. sa nezaoberali otázkou, koľko krvi je treba, aby vznikla škvrna o veľkosti 0,5 x 0,5 cm. Bolo preukázané, že poškodený po prepade krvácal a obžalovaný musel teda byť s ním v priebehu tejto udalosti v kontakte. Bolo totiž preukázané, že pri konflikte medzi nimi pred skutkom, išlo o slovné nedorozumenie, bez vzniku nejakého zranenia. Odvolací súd nemohol prisvedčiť ani námietke obžalovaného, že v priebehu prípravného konania nebol poučený o svojich právach. Zo zápisnice o výsluchu obvineného - hneď prvej po vznesení obvinenia vyplýva, že obvinený bol o svojich právach riadne poučený a to aj v písomnej forme, čo potvrdil svojim podpisom na č.l. 11 a 12.

Na druhej strane sa však odvolací súd nestotožnil s tým, pokiaľ súd prvého stupňa konanie obžalovaného tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku právne kvalifikoval aj ako prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Skutková podstata tohto prečinu vyžaduje neoprávnené vniknutie do obydlia iného. Pojem obydlia je vyložený v ustanovení § 122 ods. 5 Tr. zák., ako dom alebo byt iného alebo iné priestory slúžiace na bývanie, vrátanie priestorov a pozemkov k nim patriacich, ak sú ako súčasť obydlia uzavreté. Podľa názoru odvolacieho súdu stan, v ktorom sa poškodený zdržiaval len počas akcie Tankové dni Y., ktorý sa nedal pevne uzatvoriť, nemal podlahu a slúžil poškodenému iba na prespanie a za týmto účelom mu poskytoval ochranu pred dažďom a pohľadmi okoloidúcich, nemožno považovať za priestor slúžiaci na bývanie. Odvolací súd nevyklučuje, že

aj stan môže v určitých prípadoch spĺňať zákonom vyžadované podmienky pre jeho charakteristiku ako obydlia - v prípade rekreácie, či stany pre bezdomovcov, ale tu už ide o bývanie trvalejšieho charakteru ale hlavne ide o kvalitatívne iné stany z hľadiska zabezpečenia súkromia ich užívateľov.

Keďže odvolaciemu súdu na základe skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, nič nebránilo, aby vo veci rozhodol sám, zrušil v napadnutom rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o vine časť týkajúcu sa uznania viny aj z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a celý výrok o treste a náhrade škody. Podľa § 322 ods. 3 Tr. por., následne rozsudkom vo veci rozhodol tak, že pri nezmenenom výroku o vine pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému trest povinných prác vo výmere 100 hodín. Tento trest považuje odvolací súd za primeraný a spravodlivý nielen k okolnostiam prípadu ale aj k finančnej situácii obžalovaného namietanej v rámci odvolacieho konania. Napokon odvolací súd rozhodol aj o odkázaní poškodeného s jeho nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Z uvedených dôvodov rozhodol preto odvolací súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.